

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ การศึกษาการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง และ โรงเรียนสาธิตพิบูลบำเพ็ญ มหาวิทยาลัยบูรพา

ชื่อผู้เขียน นายอานันท์ ม่วงนก
 ชื่อปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
 สาขาวิชา พื้นฐานการศึกษา
 ปีการศึกษา 2549

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1. รองศาสตราจารย์พิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์ ประธานกรรมการ
2. รองศาสตราจารย์ ดร. บุญมี พันธุ์ไทย
3. รองศาสตราจารย์นุชนาถ สุนทรพันธ์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเกี่ยวกับ (1) เพื่อศึกษาระดับการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง และ โรงเรียนสาธิตพิบูลบำเพ็ญ มหาวิทยาลัยบูรพา (2) เพื่อเปรียบเทียบการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง และ โรงเรียนสาธิตพิบูลบำเพ็ญ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยจำแนกตามเพศ ผลการเรียนและสถานที่เรียน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ระดับการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง และ โรงเรียนสาธิตพิบูลบำเพ็ญ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยรวมและรายด้าน ด้านการอนุมาน ด้านการยอมรับข้อตกลงเบื้องต้น ด้านนิรนัย และด้านการตีความอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านการประเมินข้อโต้แย้งอยู่ในระดับสูง

2. ผลเปรียบเทียบระดับการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง และ โรงเรียนสาธิตพิบูลบำเพ็ญ มหาวิทยาลัยนูรพา พบว่า

2.1 นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย รามคำแหง และ โรงเรียนสาธิตพิบูลบำเพ็ญ มหาวิทยาลัยนูรพา ที่มีเพศต่างกัน มีการคิดอย่างมีวิจารณญาณ โดยรวมและรายค้าน ในด้านการยอมรับข้อคลื่นเบื้องต้นและด้าน การประเมินข้อโต้แย้ง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย รามคำแหง และ โรงเรียนสาธิตพิบูลบำเพ็ญ มหาวิทยาลัยนูรพา ที่มีผลการเรียนต่างกัน มีการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ในด้านการอนุमานและด้านการตีความ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย รามคำแหง และ โรงเรียนสาธิตพิบูลบำเพ็ญ มหาวิทยาลัยนูรพา ที่มีสถานที่เรียนต่างกัน มี การคิดอย่างมีวิจารณญาณ โดยรวมและรายค้าน ในด้านการอนุมานและด้านการนิรนัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

The aim of this research was (1) to study the level of critical thinking of high school students in Ramkhamhaeng Demonstration School and Piboon Bumpun Demonstration School of Burapha University; and (2) to compare the critical thinking of high-school students in Ramkhamhaeng Demonstration School and PiboonBumpun Demonstration School of Burapha University classified by gender, academic record and the location of study.

The findings indicated the following:

1. Overall and in each aspect, it was found that the level of critical thinking of high school students in Ramkhamhaeng Demonstration School

and PiboonBumpen Demonstration School of Burapha University regarding the conclusion, the acceptance of basic agreement, argumentation, and the interpretation was at a moderate level. However, the assessment of argument was at a high level.

2. The result of the comparison of the level of critical thinking of high-school students in Ramkhamhaeng Demonstration School and Piboon Bumpen Demonstration School of Burapha University found the following.

2.1 High school students of Ramkhamhaeng Demonstration School and PiboonBumpen Demonstration School of Burapha University of different sexes displayed differences in their critical thinking both in overall terms and in each aspect regarding the acceptance of basic agreement and the assessment of argument at a statistically significant level of .05.

2.2 High-school students of Ramkhamhaeng Demonstration School and PiboonBumpen Demonstration School of Burapha University with different academic records (achievement score) demonstrated differences in their critical thinking regarding reaching a conclusion and making an interpretation at a statistically significant level of .05.

2.3 High-school students of Ramkhamhaeng Demonstration School and PiboonBumpen Demonstration School of Burapha University with different locations of study differed in their critical thinking in overall terms and in each individual aspect regarding reaching a conclusion and argumentation at a statistically significant level of .05.